

ಶ್ರೀ ಬರಹವನ್ನು ಪೂರ್ವಿಕರಿಗೆ ನನ್ನ ಪತಿ ಬಿ.ವಿ. ಶ್ರೀರಾಮ ಮತ್ತು ನಾನು ಒಡನಾಡಿಗಳಾಗಿ ಕಳೆದ ದಿನಗಳ ಅನೇಕ ನೆನಪುಗಳ ಹೊಲಾಜ್ ಎಂದು ಭಾವಿಸಬೇಕು. ನೆನಪುಗಳು ಮನದಾಳದಿಂದ ಮೂಡಬಂದಂತೆ ನಿರೂಪಿಸುತ್ತ ಹೋಗುವುದರಿಂದ ಇದು ರೂಢಿಗಳವಾದ ಸಿದ್ಧ ಮಾದರಿಗೆ ಹೋರಾದ ಬರಹವಾಗಿದೆ.

ಒವತ್ತರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೈಸ್‌ಲೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ ತೇಜಿಸಿಯವರ 'ಲಿಂಗ ಬಂದ' ಕರೆಗೆ 'ಪ್ರಜಾವಾಸ್' ದಿವಾಪಾಳಿ ಕಫಾಸ್ಥಾರ್ಥಿಯ ಪ್ರಥಮ ಬಹುಮಾನ ಬಂದಿತು. ಆಗ ಇವರು ಕುವೆಪು ಅವರ ಮಗ ಎಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ಮುಂದೆ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ನಾನು ತೇಜಿಸಿಯವರ ನೆಚ್ಚಿನ ಗೆಳಿಯ ಶ್ರೀರಾಮರನ್ನು ಮದುವೆ ಆದ ಮೇಲೆ ನಾವು ಸೈಹಿತರು ತೇಜಿಸಿಯವರೊನೆನೆ ಕಳೆದ ಸುಮಾರು 40 ವರ್ಷಗಳ ಅನೇಕ ಘಟನೆಗಳ ಸರಮಾಲೆ ಈ ನೆನಪು. ಹಾಗೆಯೇ ಇದು ನಮ್ಮ ಸೈಹಿದ ಸುವರ್ಣ ಯುಗ. ಹೀಗೆ ಹಲವು ದಶಕಗಳು ತಣ್ಣಿಗೆ ಮಳೆ ಬಂದಂತೆ, ಚೆಳಿಗಾಳಿ ಬಿಂಬಿ, ಬಿಸಿಲು ಜಳಬಿಸಿದಂತೆ ಸೈಹಿದ ಕಾಲ ಸದ್ಧಿಲ್ಲದೆ ಕರಿಗಿ ಹೋಗಿದ್ದು ತಿಳಿಯಲೇ ಇಲ್ಲ.

ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ತೇಜಿಸಿ ಮತ್ತು ಶ್ರೀರಾಮರ ಸೈಹಿಕ ಕೂಡಿ ಬಂದದ್ದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕು. ಮೃಸುವಿಗೆ ಬಿ.ವಿ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿ ಬಂದ ಶ್ರೀರಾಮಾಗೆ ಅವರ ಸಹಪಾರಿ ಶ್ರೀವಾರ್ಗ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಮತ್ತು ಎನ್.ಡಿ. ಸುಂದರೇಶ್‌ರ ಮೂಲಕ ತೇಜಿಸಿಯವರ ಪರಿಚಯವಾಯ್ದು. ಪ್ರಚಲಿತ ವಿದ್ಯಮಾನ, ರಾಜಕೀಯ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಚುರುಕಾಗಿ, ಅಧಿಂಖ್ಯಾ ಆಗಿ ವಿಶೇಷಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಶ್ರೀರಾಮರತ್ತ ತೇಜಿಸಿ ಆಕಾರದಾರಾದರು. ಸೈಹಿಕ ಬೆಳೆದು ಕೊನೆಗೆ ಏಮರ್ಕಾಕ ಜೀವಕೋ. ನಾಯಕರ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಶ್ರೀರಾಮ್ ತೇಜಿಸಿಯವರ ಅಶ್ವಭಿನಾದರು ಮತ್ತು ತೇಜಿಸಿ, ಶಾಮಣಿ, ಶ್ರೀರಾಮ, ಸುಂದರೇಶ್, ರಾಮದಾಸ್ ಇವರ ಒಂದು ಸೈಹಿಕಲೋಕ ಸ್ವಾಷಿಯಾಯಿತು.

60ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಮೊಬೈಲ್, ಇಂಟರ್ನೆಟ್ ಇತ್ತಾದಿ ಕೇಳಿ ಅರಿಯೆವು. ಫೋನ್ ಇದ್ದರೂ ಎಲ್ಲೋ ಕೆಲವರ ಮನಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಪತ್ರ ವ್ಯಾಪಾರವೇ ಮುಖ್ಯ ಸಂಪರ್ಕ ಸಾಧನ. ಈ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಕಾಗದ ಬರೆದರೂ ಸಾಕು, ಉಳಿದ ಸೈಹಿತರೆಲ್ಲಾ ಹಾಜರ್. ಹೇಳಿದಾಗ ಬರದಿದ್ದರೆ ಏನು ಕಾದಿದೆ ಗೊತ್ತಿ? ಎಂಬ ಧರ್ಮಕ ಹೀರೆ ತೇಜಿಸಿಯವರಿಂದ! ಎಲ್ಲ ಸೈಹಿತರು ಮದುವೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಗುಂಪ ಇಮ್ಮಡಿಯಾಯ್ದು. ಹಾಸ್ಯ, ತಮಾಷ, ಉಟ್ಟ, ತಿಂಡಿ, ತುಂಟನಗಳಿಗೆ ಮೇರಿಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅಂದಿನಿಂದ ತೇಜಿಸಿ ನಿವೃತ್ತಿ ಮಣಿದವರಿಗೆ ನಾವು ಸೈಹಿತರು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಕಳೆದ ಕೆಲವು ರಸಕ್ಷಣಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಲು ಸಂಕೊಳ್ಳ, ದುಷಿ ಮಿಶ್ರವಾಗಿ ಬರುತ್ತಿವೆ.

ಅವರೊಡನೆ ಕಳೆದ ಸುದೀರ್ಘ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತೇಜಿಸಿಯವರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಪರಿಚಯ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಯಿತು. ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಎಂದು ಏಕ ಹೇಳಿದನೆಂದರೆ, ಅವರದ್ದು ಹೀಗೇ ಎಂದು ಸುಲಭಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಡಲಾಗದ, ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಅಸಂಗತ ಏನಿಸುವಷ್ಟು ಅದ್ವಿತೀ, ವಿಲಕ್ಷಣ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ. ನಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಪರಾವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದುಕೊಂಡರೆ ಮರುಕ್ಕಣವೇ ಸಿಟ್ಟು ಸಿಟ್ಟು ದರಲ್ಲ ಎಂದು ಏಡರಿಗಿದ್ದವರು ಬೆಪ್ಪಾದರೆ ಮರುಕ್ಕಣವೇ ನಕ್ಕು ಗೇಲಿ ಮಾಡಿ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ತಿಳಿಗೊಳಿಸುವ ರೀತಿ 'ಕ್ಕಣ ಚಿತ್ತ ಕ್ಕಣ ಚಿತ್ತ'. ಇವರ ಎಲ್ಲ ಮೂಡುಗಳನ್ನು ತಿಳಿದ್ದ ಶ್ರೀರಾಮ್ ನಮ್ಮ ಮದುವೆಯಾದ ಹೊಸಿನಲ್ಲೇ, 'ನೋಡು, ತೇಜಿಸಿಯವರನ್ನು ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಬಲವಂತಮಾಡಬಾರದು. ಅದರಿಂದೂ ಉಟ್ಟ ತಿಂಡಿಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒತ್ತಾಯಿಸಲ್ಪೇ ಕೂಡದ್ದು. ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದನ್ನು ಅವರೇ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ' ಎಂದು ತಾಕಿತು ಮಾಡಿದರು. ಈ ಮಾತನ್ನು ಅಶ್ವರಶ್ಯ: ಪಾಲಿಸಿ ಬಂದು ಅರೋಗ್ಯಕರ ಅಂತರವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡೇ ತೇಜಿಸಿ ದಂಪತೀಯೊಂದಿಗೆ ನಡುಕೊಂಡು ನಾನು ಪಡೆದದ್ದು